

Ταμπλέτες

(μια πρώτη προσέγγιση)

Ubiquitous computing

Αεί υπολογίζει

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία για τις ταμπλέτες. Ακόμα και μικρά παιδιά αν ρωτήσει κανείς για το τι δώρο θέλουν στην γιορτή τους, θα ζητήσουν μια ταμπλέτα. Στη συνέχεια θα κάνουμε μια πρώτη προσέγγιση στο τι είναι οι ταμπλέτες, σε ποιους απευθύνονται και τα πλεονεκτήματα & μειονεκτήματά των.

Στην εποχή μας οι Τ.Π.Ε. (Τεχνολογίες Πληροφορικής & Επικοινωνιών) όχι μόνον έχουν μπει για τα καλά στη ζωή μας αλλά «ήλθαν για να μείνουν». Δεν είναι, δηλαδή, μια τάση, μια «μόδα» που θα «ξεθωριάσει», θα ξεχαστεί, θα παραγκωνιστεί μετά από λίγο καιρό. Και μάλιστα οι συσκευές γίνονται ολοένα και ισχυρότερες αλλά και ολοένα και μικρότερες σε μέγεθος. Αυτό το τελευταίο αποτελεί και το «αγκάθι» στην όλη υπόθεση γιατί όσο μεγαλύτερη η οθόνη της συσκευής τόσο πιο δύσκολη στο να την έχουμε πάντα μαζί μας, ενώ αντιθέτως όσο μικρότερη η οθόνη τόσο μεγαλύτερη δυσκολία υπάρχει στο να τα διαβάσει ο ανθρώπινος οφθαλμός (αυτά, βεβαίως, ισχύουν μέχρι να επεκταθούν στην αγορά οι αναδιπλούμενες οθόνες).

Μετά τους προσωπικούς υπολογιστές (P.C.) που κατακυριεύσαν τις οικίες και τα γραφεία μας, οι φορητοί υπολογιστές (LAPTOP) έγιναν το απαραίτητο «αξεσουάρ» για τα στελέχη εταιρειών που χρειάζονταν να μετακινούνται διαρκώς (το αυτό ισχύει, βεβαίως, και για εκατομμύρια απλούς οικιακούς χρήστες οι οποίοι «κουβαλούν» τον φορητό υπολογιστή τους ακόμη και στις διακοπές). Κατόπιν ήλθαν τα λεγόμενα «έξυπνα τηλέφωνα» (SMARTPHONES) που προσπάθησαν αφ' ενός μεν να ελαφρώσουν τους ώμους των προαναφερθέντων στελεχών από το βάρος και τον όγκο των φορητών, αφ' ετέρου να παραγκωνίσουν το κινητό τηλέφωνο ώστε το στέλεχος να έχει μαζί του μόνον μία συσκευή με τα παρελκόμενά της (φορτιστές, ακουστικά κ.λπ.). Και οι δύο αυτές συσκευές (φορητοί, έξυπνα τηλέφωνα) όμως πλήττονται από το «αγκάθι» που αναφέρθηκε προηγουμένως.

Έτσι τα τελευταία τρία περίπου χρόνια κατέκλυσαν την αγορά και την προτίμηση των χρηστών οι ταμπλέτες, τα ηλεκτρονικά αυτά πινακίδια που είναι μία ενδιάμεση κατάσταση μεταξύ των δύο προαναφερθέντων συσκευών. «Είναι ένας φορητός υπολογιστής ή προσωπικός ψηφιακός βοηθός και είναι σε μέγεθος μεγαλύτερο από ένα κινητό τηλέφωνο, ενσωματωμένο σε μια επίπεδη οθόνη αφής και κυρίως λειτουργεί αγγίζοντας την οθόνη αντί να χρησιμοποιεί ένα φυσικό πληκτρολόγιο. Χρησιμοποιεί συχνά την οθόνη σαν εικονικό πληκτρολόγιο, μια παθητική γραφίδα ή μια ψηφιακή πένα» (wikipedia). Είναι εξαιρετικά ελαφριές (συνήθως κινούνται μεταξύ 700 γραμμαρίων και 1 κιλού, πολύ μακράν των 2 με 2,5 κιλών που ζυγίζουν οι περισσότεροι φορητοί υπολογιστές και που μετά από λίγες ώρες στον ώμο και αναμονής σε λιμάνια και αεροδρόμια μοιάζουν ασήκωτοι), έχουν οθόνη 7 ή 10 ιντσών και δεν έχουν «κανονικό» πληκτρολόγιο αλλά μόνον «εικονικό». Καλύπτουν ανάγκες όπως είναι η πρόσβαση στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (e-mail), η περιήγηση στο διαδίκτυο, η χρήση των Ψηφιακών Κοινωνικών Δικτύων (Facebook, Twitter κ.λπ.), τα παιχνίδια, η ανάγνωση βιβλίων σε ηλεκτρονική μορφή ακόμη και η παρακολούθηση ταινιών. Επιπλέον, αντέχουν χωρίς φόρτιση για μεγάλο διάστημα που μπορεί να φθάσει καί τις εννέα με δέκα ώρες. Άρα, είναι μάλλον αναμενόμενον το ότι τείνει να αντικαταστήσει το φορητό υπολογιστή σε αρκετές περιπτώσεις και, μάλιστα, το 2011 πουλήθηκαν 68,7 εκατ. τεμάχια έναντι 19,4 εκατ. το 2010, σύμφωνα με την εταιρεία ερευνών IDC. Η δυνατότητα της οθόνης να περιστρέφεται και να είναι κάθετη ή οριζόντια κατά

βούλησιν και η αυτόματη προσαρμογή (στο μέγεθος) της φωτογραφίας, επί παραδείγματι, που εμφανίζεται εκείνη την στιγμή προσθέτει μεγάλη ευκολία στον χρήστη. Η ύπαρξη, τέλος, μεγάλου αριθμού εφαρμογών (οι πλείστες εκ των οποίων είναι δωρεάν) παρέχουν την δυνατότητα στον χρήστη να κάνει (σχεδόν) ότι και από τον κανονικό του υπολογιστή (συνήθως όμως με μεγαλύτερη δυσκολία).

Στα μειονεκτήματα, τώρα, η έλλειψη φυσικού πληκτρολογίου (και η ύπαρξη εικονικού, επί της οθόνης, αντ' αυτού) καθιστά τις ταμπλέτες δύσχρηστες όταν πρόκειται ο χρήστης να πληκτρολογήσει κείμενο (πέραν των συνηθισμένων SMS ή απαντητικών μηνυμάτων η-Ταχυδρομείου) αφ' ενός μόν διότι είναι «υποχρεωμένος» να την κρατάει με το ένα χέρι (πράγμα που προκαλεί δυσφορία στον χρήστη όταν πρόκειται για την δημιουργία περιεχομένου και την πολύωρη εργασία), αφ' ετέρου διότι με την εμφάνιση του εικονικού πληκτρολογίου «εξαφανίζεται» η οθόνη μιάς και αυτό καταλαμβάνει σχεδόν τις μισές ίντσες απ' αυτήν και έτσι ο χρήστης δεν βλέπει παρά λίγες γραμμές από το κείμενο που πληκτρολογεί. Η δυσκολία (ή και αδυναμία) συνδέσεως με εκτυπωτή ή USB δίσκο ή DVD προσθέτει ένα ακόμα αρνητικό στην ζωή του χρήστη. Επιπλέον είναι πολύ εύθραυστα (ας μην συζητήσουμε, δε, το κόστος επισκευής) και λόγω του μικρού όγκου τους χάνονται, ξεχνιούνται και κλέβονται πολύ εύκολα από τον αφηρημένο χρήστη. Τέλος οι χαμηλότερες των «κανονικών» υπολογιστών και των φορητών, δυνατότητες (μνήμη, ταχύτητα επεξεργαστή κ.λπ.) καθιστούν την επεξεργασία μεγάλου όγκου δεδομένων αδύνατη από τις ταμπλέτες.

Εν κατακλείδι, σε ποιόν, λοιπόν, απευθύνονται οι ταμπλέτες;;; Αν θέλει κανείς να εντυπωσιάσει την οικογένειά του και τους φίλους του κατέχοντας την τελευταία λέξη της τεχνολογίας. Αν πρόκειται για κάποιο στέλεχος εταιρείας που μετακινείται διαρκώς. Αν κάποιος είναι «καταναλωτής» και όχι «δημιουργός» περιεχομένου. Αν η φορητότητα είναι το ζητούμενο αν, δηλαδή, θέλει να έχει παντού και πάντα ένα μηχάνημα Τ.Π.Ε. με διαρκή σύνδεση στο Διαδίκτυο (υπό τις προϋποθέσεις που ισχύουν για κάτι τέτοιο) τότε μια ταμπλέτα - εν έτει 2013 που γράφονται αυτές οι γραμμές - είναι η καταλληλότερη λύση._